

nummer 1
2021

PRONK

Verwantenmagazine
van Cosis

**Wim Noordman
mocht de deur
niet meer uit**

Jetta Klijnsma
bezoekt Cosis

Cosis coronateam

Ouders in
coronatijd

Op pad met...
Ria Duinker

Koffie – op afstand – met...

Ariadne en Margreet Pebesma

“Liever een knuffel, maar veiligheid is het belangrijkste!”

Margreet Pebesma woont in de Witte Valken in Beilen. Elke week komen haar moeder, haar zus en haar vriend bij haar op bezoek. Tot half maart vorig jaar. Toen moest door de coronamaatregelen de woonlocatie op slot. Dat was een klein drama. Zeker in onzekere tijden is het belangrijk om je dierbaren te zien en te spreken.

Gelukkig bestaat de mogelijkheid om te beeldbellen. Zo konden ze toch contact met elkaar houden. Maar zoals Margreet zegt: ‘Liever een knuffel dan een knipoo op een scherm.’ Ariadne Pebesma, de vrouw op het beeldscherm, is de zus van Margreet. Zij was gewend om zeer regelmatig even te buurten bij haar zus in de Witte Valken.

Samen zorgden ze voor Margreet’s plantenbakken en dronken daarna gezellig een kop thee. Ariadne: ‘Het is mooi dat beeldbellen bestaat, maar het kan het fysieke contact toch niet vervangen. Het voordeel is dat we wisten waarom we het deden. Want, veiligheid is verreweg het belangrijkste!’

Inhoud

- 2 **Koffie met...** Ariadne en Margreet Pebesma
- 4 Wim Noordman mocht de deur niet meer uit
- 6 Uitbreiding van het team cliëntvertrouwenspersonen
- 7 Nieuws!
- 8 Jetta Klijnsma bezoekt Cosis!
- 9 **COLUMN:** Corona en Down Syndroom
Kijk lees luister
- 10 **Ouders aan het woord**
Ouders in coronatijd
- 11 SPRAKELOOS
- 12 **Lieke Ruijgers, voorzitter van het Cosis Coronateam:** *“een dossier met buikpijn, maar ook met trots”*
- 15 Nieuws!
- 16 **Op pad met...** Ria Duinker
- 18 Nieuws!
- 19 TWEETS – LEES VERDER – KLACHTEN – COLOFON
- 20 **Pronkt Siebe** is kunstschilder

foto omslag: *Late herfstzon* – Expertisecentrum KJG Meppel
fotografie: Raymond van Olphen

10

Ouders in coronatijd

12

Cosis Coronateam

20

Op pad met... Ria Duinker

Wim Noordman mocht de deur niet meer uit

“Dan komt de samenleving maarnaar mij toe”

Wim Noordman is 73 jaar en bewoont een appartement in woonlocatie de Reestlanden van Cosis in Meppel. Vanaf de eerste verdieping kijkt hij uit op de rivier de Reest. Overdag staat de radio aan. Nederlandstalige muziek heeft de voorkeur. 's Avonds kijkt Wim het liefst naar een spannende politiserie. Wim heeft een verstandelijk beperking en begeleiding is altijd nabij. Het grootste genot van Wim is het bezoeken van zijn vele contacten in Meppel. Van het café van Jaap de Boer even langs het politiebureau. Dan even een babbel met de Urker visboer en verder met iedereen op straat die Wim aanspreekt en dat zijn er velen. Een rijke kennisgeving is een voorname basis voor het geluk van Wim.

Onbegrip

En toen kwam in maart 2020 corona en ging van de ene op de andere dag de woonlocatie van Wim op slot. Weg contacten, weg dagelijkse structuur en weg warm sociaal netwerk. De brede open wereld vol mooie contacten van Wim werd een vierkante meter rondom de hoge stoel aan de kamertafel. Wim was boos en verdrietig tegelijk. “Ik ben toch niet ziek!?” Het onbegrip was enorm, Wim zat er na een paar dagen helemaal doorheen. Het hoefde voor hem zo niet meer. Toen zijn vriend Emiel, die bij de Intratuin werkt, op een gegeven moment met een zak paaseitjes onder zijn raam stond kreeg Wim een idee. Hij bond een plastic emmer aan een touw en ging voor het open raam zitten wachten. De buurman zag dat en deed een

roomsoes in de emmer. Wim belde Jaap van het café op om dat te vertellen en toen ging het los. De kennissen van Wim maakten elkaar attent op het bestaan van de emmer en zo werd het bijna druk onder Wim's raam aan de Reest. “Als ik de stad niet meer in mag, dan komt de stad maar naar mij toe.” Het bleek een hartverwarmend initiatief, want voor Wim kreeg het leven weer zin. Tot het eind van de eerste lockdown zijn de vele vrienden trouw blijven komen.

Sociaal

In zijn appartement voelt hij zich vertrouwd en geniet hij van zijn pensioen. Aan de tafel met de afstandsbediening, de telefoon en de filtersigaretten in de buurt vertelt Wim zijn levensverhaal.

Wim: “Op mijn 14e was mijn vader mij zat en zette mij achter op de brommer en reed naar Vanboeijen om mij daar achter te laten met de mededeling: ‘Als het thuis wat rustiger is, haal ik je wel weer op’. Ik heb hem ook nooit weer gezien, net zo min als de rest van mijn familie. Op mijn 50e mocht ik kiezen of ik naar Meppel zou willen verhuizen. Dat heb ik gedaan en ben gaan wonen op het Erf van Vanboeijen in de wijk Oosterboer. Ik heb daar nog tot mijn 65e in het tuinonderhoud gewerkt en ben toen met pensioen gegaan. Tegenwoordig woon ik alweer een paar jaar met plezier in de Reestlanden.”

Eenmaal met pensioen werd het niet bepaald een plekje achter de geraniums. Wim is een sociaal dier en moet onder de mensen. Hij maakt makkelijk contact en heeft iets ontwapenends waardoor mensen ook snel het contact beantwoorden.

Stukje zorg

Wim: “Mijn buurman in de Reestlanden is al jaren een regelmatig bezoeker van herberg 't Plein van Jaap en Petra de Boer. Ik ben daar ook eens een kop koffie gaan drinken. Toen ik daar binnen kwam vertelde Jaap net dat de koffiemelk op was. ‘Oh, ik wil wel even voor je naar de winkel om dat te halen’, zei ik. En zo werd ik de vaste boodschappenhulp van Jaap de Boer. Ik ben elke week van maandag tot en met vrijdag te vinden aan de bar of op het terras van 't Plein.” Jaap de Boer: “Wim is zeer toegankelijk. Ik vind hem een soort knuffelmannetje. Hij heeft een rustige uitstraling, een open mind. Met zijn heerlijke lach is het altijd goed om hem om je heen te hebben.”

In 't Plein leerde Wim veel mensen kennen. Emiel Dijkstra bijvoorbeeld. Emiel: “Wim is eerlijk. Hij zegt wat hij denkt, maar doet dat op een vriendelijke manier. Die oprechtheid van hem spreekt mij zeer aan. Hij staat altijd voor je klaar. We bellen bijna elke dag even met elkaar.” Een andere belangrijke persoon in Wim's leven is Kevin Bodde. Kevin is politieagent in Meppel. Hij zat op een dag in 't Plein bij

*foto links
Wim met de emmer
aan het touw*

*foto boven
Samen met agent Kevin
Bodde*

Wim in de buurt en hoorde hem een verhaal vertellen van Auke en Trijntje uit Assen. Kevin: “Ik wist niet wat ik hoorde, want Auke en Trijntje waren mijn opa en oma en als kind kwam ik daar vaak iemand tegen die ik ‘ome Wim’ moest noemen. Dat moest deze Wim wel zijn. Ik vond het een mooi gegeven dat ik als kleinzoon een stukje zorg voor Wim kon voortzetten. We bellen regelmatig en Wim is zeer verguld als ik bij hem langskom met een advocaatje of een stuk Zeeuws spek.”

Geluk

De lijst van de vrienden van Wim is nog veel langer en al deze mensen hebben er samen voor gezorgd dat Wim de, voor hem zo zware, coronaperiode is doorgekomen. Een hartverwarmend en prachtig voorbeeld van een lokale samenleving die het geluk haalt uit het geluk van een ander. Voor de mensen om Wim heen is het een bescheiden, maar gemeente investering. Voor Wim een gebaar van levensbelang.

Uitbreiding van het team cliëntvertrouwenspersonen

Aan het vertrouwde duo cliëntvertrouwenspersonen, Jannetje Smith en Lout van der Velde, is een nieuw duo toegevoegd. Het zijn Marisca Wesselius en Frank Andriessse. Ze zijn beide in dienst van de Quasir groep, een onafhankelijke organisatie die onder andere vertrouwenspersonen in kan zetten. Ze zijn toegevoegd vanwege de invoering van de nieuwe wet Zorg en Dwang per 1 januari 2020.

Onafhankelijke vertrouwenspersoon

Marisca: "Frank en ik zijn gecertificeerd cliëntvertrouwenspersoon Zorg en Dwang. De wet bepaalt dat je in gevallen waar zorg en dwang van toepassing is, er een onafhankelijke vertrouwenspersoon moet komen. Jannetje en Lout werken ook zeer onafhankelijk, maar zijn formeel in dienst van Cosis. Frank en ik zijn behalve formeel onafhankelijk gespecialiseerd in alle aspecten rondom zorg en dwang in de zorg. We worden

ingezet bij casussen waarbij onvrijwillige zorg van toepassing is. Voorbeelden van onvrijwillige zorg zijn: het beperken van bewegingsvrijheid, gedwongen medicatie, maar ook het verbieden van internet, mobieltjes of roken. Of bijvoorbeeld medewerking weigeren bij een veranderende woonwens."

Verdeling aandachtsgebieden

Jannetje: "Als er vragen bij ons binnen komen kunnen we beoordelen of zorg en dwang van toepassing is en vervolgens Marisca of Frank inschakelen. We hebben qua aandachtsgebieden een verdeling gemaakt. Marisca en ik zijn er voor cliënten en verwanten uit Drenthe en Frank en Lout bedienen Groningen. Maar het kan ook zijn dat een cliënt een voorkeur heeft voor contact met een man of een vrouw. Dan laten we de provinciegrenzen even los. Het was de bedoeling om vanaf 1 oktober langs te gaan bij de locaties om onszelf en onze functie te introduceren en toe te lichten. Helaas bleek dit vanwege corona niet mogelijk was. Zodra de situatie het toelaat, gaan we alsnog deze ronde maken.

Vertrouwenspersonen luisteren en ondersteunen

Marisca: "Voor Frank en mij gelden verder inhoudelijk gewoon dezelfde aspecten van een cliëntvertrouwenspersoon. We zijn proces ondersteunend en staan naast de cliënt. We bemiddelen niet, maar doen wat de cliënt wil. We zijn nooit de scheidsrechter en we lossen een casus nooit zelfstandig op. Wel kunnen we als derde een luisterend oor bieden en de cliënt ondersteunen zelf tot een oplossing te komen. Daarnaast mogen mensen ons vragen om bij het vaststellen van het zorgplan aanwezig te zijn. Als cliëntvertrouwenspersonen zijn we vanaf nu met zijn vieren. Afgezien van de extra specialiteit van Frank en mij zijn we op dezelfde manier bereikbaar en inzetbaar als Jannetje en Lout."

Marisca Wesselius	06 8253 2658
Frank Andriessse	06 8253 1676
Jannetje Smith	06 5100 7217
Lout van der Velde	06 5101 3943

*foto vlnr:
Lout, Jannetje, Frank en Marisca*

NIEUWS!

Even geen FC Emmen voor Arnold en Filip... ...maar wel geweldige alternatieven!

Arnold Klaassens woont in de Steege in Coevorden en is een groot voetbalfan, met name van FC Emmen. Arnold is rolstoelafhankelijk. Hij had een berichtje laten plaatsen met de vraag of er een vrijwilliger was die samen met hem een paar wedstrijden kon bezoeken. Filip van Vondel, in het dagelijkse leven treinmachinist van beroep, reageerde daarop. Samen bezochten ze een wedstrijd van de eredivisieclub. Al snel mocht er geen publiek meer naar het stadion. Om het leed wat te verzachten regelde Filip voor Arnold een ritje in een heuse Ferrari. Dat was wel sensationeel!

Even later kwam topclub Ajax op bezoek in Emmen. Filip vroeg bij de club of Arnold bij de spelersbus een handtekening van Klaas-Jan Huntelaar mocht vragen. Helaas was dat niet mogelijk, maar samen bedachten Arnold en Filip een plan. Aan de rolstoel bevestigden ze een lange stok met daarop een stift en een vel karton met de vraag: 'Klaas-Jan, mag ik je handtekening?' Huntelaar zag het en voorzag Arnold als enige van een handtekening. Het haalde zelfs nog een uitzending van Fox Sport. Hopelijk kunnen Filip en Arnold zo snel mogelijk weer naar het stadion.

Een gala diner in de Confiance

In de Confiance in Groningen wonen ouder wordende mensen met een verstandelijke beperking. Net als alle andere locaties hebben zij ook te maken met coronamaatregelen. Daarom komen ze amper nog buiten de deur en gaan er veel activiteiten niet door. Gerard Swart, de kok van de Confiance, had dat een poosje aangezien en vond dat er iets moest gebeuren.

Gerard: "De lockdown is voor ons al lastig, maar voor onze cliënten dubbel zo erg. Ze hebben nauwelijks nog een verzetje. Ik dacht, wat kan ik nou doen om het leed wat te verzachten? Nou, wat ik kan is lekker koken. Dus organiseerde ik samen met mijn collega-kok een vijf gangen gala diner. En dan ook met alles er op eraan. We maakten een menu voor iedereen en dekten de tafels chique. We ontvingen de mensen bij de deur en leidden hen naar hun tafel. Het moest een hele speciale avond worden. De gerechten die we maakten, gingen ook iets verder dan de standaard warme maaltijden. Ook de wijze waarop we ze serveerden had het elan van een sterrenrestaurant. We regelden een artiest die een live verbinding met de eetzaal had. Hij deed zijn optreden en bewoners konden reageren, zodat het toch nog een interactief concert werd. Al die extra aandacht zorgde voor een avond met een speciaal gevoel. Hierdoor verdwenen de beperkende maatregelen en corona even van het netvlies. Omdat het zo'n succes was herhaalden we het met de kerst nog een keer. De avond was niet gelukt zonder de hulp van leveranciers en betrokkenen die een duik in het zakje deden. Zo hadden we met 'simpele' middelen een bijzondere, zeer geslaagde en zeer gewaardeerde avond."

Jetta Klijnsma bezoekt Cosis

Commissaris van de Koning in Drenthe, mevrouw Jetta Klijnsma, bracht een bezoek aan Cosis. In een vergaderruimte met voldoende afstand tussen de stoelen sprak ze met Raad van Bestuur Ria Stegehuis, begeleider Ada Post en CCR GGZ leden Miranda Kühl en Willem Dijkstra. De reden van het bezoek was dat mevrouw Klijnsma graag van een aantal Drentse zorgorganisaties wilde weten hoe er wordt omgegaan met corona en welke impact dat heeft op alle betrokkenen.

Ada Post is begeleider op ouderen- woonlocatie de Reestlanden in Meppel. Zij schetste het beeld dat het toepassen van coronaregels op een dergelijke voorziening een zeer creatieve vorm van zorg op maat vereist.

Ada: "Gezien de aard van de doelgroep moet je bijna voor iedereen individueel daar nuances bij organiseren. Momenteel is het redelijk rustig, maar ik denk dat mensen van buitenaf vaak niet beseffen welke enorme impact de hele coronaperiode op onze bewoners heeft." Ook bij Miranda en Willem is de impact groot. Willem: "Ik behoor tot een kwetsbare groep qua gezondheid, dus ik probeer zoveel mogelijk mensen en drukte te vermijden." Ook voor Miranda is het geen vanzelfsprekende periode: "Soms krijgen de onzekerheid en de angst bij mij de overhand. Nog steeds werk ik hard aan mijn herstel, maar een coronaperiode maakt dat niet makkelijker."

Ria Stegehuis lichtte toe hoe de behoorlijke impact van corona op de organisatie er uit zag. "Het is bewonderenswaardig en het vervult me met grote trots om te zien hoe iedereen bijna dit hele jaar al de schouders er onder zet. Terwijl we wisten

dat er achter de deuren keihard gewerkt werd, werd er amper geklaagd en begreep iedereen dat we alleen door deze periode kunnen komen door de moed er positief in te houden."

Na het aanhoren van de verhalen vertelde mevrouw Klijnsma onder de indruk te zijn van de verhalen. Ze sprak haar waardering uit voor de inzet van de geestelijke gezondheidszorg en de gehandicaptenzorg in deze coronatijd.

Als afscheidscadeau kreeg ze het boek mee van *het Cadeau voor de Koning*. Het boek ontstond twee jaar geleden uit de kunstwedstrijd die Cosis breed georganiseerd werd toen de Koning op Koningsdag de stad Groningen bezocht. Cosis heeft zich bij de Commissaris van de Koning op een positieve en krachtige manier gepresenteerd en een blijvende plek op het netvlies van het provinciale bestuur veroverd. Met dank aan Ada,

Miranda en Willem

In deze Pronk leest u de bijdrage van Marja Oortwijn, moeder van twee kinderen.

Marja

Corona en Down Syndroom

Bij het opschrijven van het woord Corona zie ik Rob zijn gezicht voor me. Wat een vervelend jaar! Vanaf midden maart was er plotseling geen dagbesteding meer. Rob is zeker twee maanden thuis geweest zonder te werken. Het voelde in het begin als vakantie maar dat gevoel ging snel over. Wat hebben we veel gefietst om de tijd door te komen.

Hoe leg je deze situatie uit aan een gehandicapt kind? Voor eigenlijk niemand was dit te begrijpen. Dat onzichtbare virus dat ons allen in de greep heeft. Langzaam wordt je wereld kleiner.

Rob geniet normaal heel erg van zijn sociale leven. Hij heeft best veel sociale gebeurtenissen zoals de wekelijkse Eetclub waar we, inclusief vrijwilligers, met gemiddeld 25 personen eten. De Robiaandisco voor mensen met een beperking dat altijd een feestje is. Onze vakantie naar Italië ging niet door... weer een teleurstelling.

Waar Rob ook altijd van geniet zijn alle feestjes en verjaardagen. Rob is zelf in augustus jarig en dat wordt ieder jaar groots gevierd. We zetten een tent op en al zijn collega's, familie en vrienden en met live muziek wordt groots gevierd. Weken van te voren begint hij al met genieten...

De teleurstelling is dus enorm geweest dit jaar. Met de persconferentie zat hij op het puntje van de bank en luisterde hij zeer geconcentreerd. Met tranen in zijn ogen.....want gevoeligheid is erg goed ontwikkeld bij hem..

Hoe moet je deze vraag beantwoorden:
Mam, maar ik heb toch geen corona?

KIJK LEES LUISTER

KIJK en LUISTER

Via de animaties van Steffie is op eenvoudige wijze te zien en te horen hoe vaccinatie tegen het corona-virus in zijn werk gaat. Kijk daarvoor op www.corona.steffie.nl

LEES

In de media kunt u voldoende informatie volgen over COVID-19 (het coronavirus) en de vaccinatie. Bent u benieuwd hoe de VGN zich daarvoor inzet, bezoek dan de website www.vgn.nl.

PRAAT

Praat? Ja, een extra item op deze pagina. De redactie kwam op het spoor van een nieuw digitaal platform. Sophi (www.sophi.online) is een digitale omgeving voor, door en met ouders en verwanten. Sophi is een initiatief van Philadelphia. Het staat open voor iedereen die er behoefte aan heeft. Je kunt een online videogesprek voeren met maximaal vier personen of een één-op-één gesprek. Een zorgprofessional van Philadelphia begeleidt het gesprek. In de videogesprekken kun je gevoelens delen, om advies vragen, handvatten krijgen om met deze situatie om te gaan. Het is nadrukkelijk geen zorginhoudelijk consult maar een aanvulling op dat waar je als ervaringsdeskundige al de hele dag mee bezig bent.

Ouders in coronatijd

Iedereen heeft op zijn of haar manier met corona en beperkingen door de maatregelen te maken. Als u dit leest, zijn we er al een jaar mee onderweg. Drie ouders wilden hun ervaringen daarover vertellen.

Freddy de Boer is de vader van Arjan. Arjan werkt bij de kinderboerderij landgoed Ekenstein in Appingedam. Freddy: "Vlak voor Kerst was er een besmetting op Ekenstein. Kort daarna werd Arjan ook wat koortsig. Na een test bleek hij positief. Het hele gezin moest in quarantaine. Dat heeft best veel impact. Het liefst kijkt Arjan de hele dag op zijn mobieltje of speelt hij games op de computer. We lieten hem allerlei klusjes doen of vogelhuisjes maken voor een zinnigere dagbesteding. Na een paar dagen werden zijn en onze lontjes wel wat korter. Het eind van de quarantaine kwam precies op tijd."

Iebe Bouma's zoon Hylke woont in Cosis woonlocatie Chopinlaan in Groningen. De Chopinlaan werd in het voorjaar 2020 wreed getroffen door corona. Het trieste dieptepunt was het overlijden van een van de cliënten. Iebe: "We zagen Hylke maandenlang niet vanwege quarantaine van de locatie. Hylke was zelf ook positief getest. Hij vertoonde gelukkig slechts milde verschijnselen. We vinden het erg zwaar om zo weinig contact te hebben. Voor Hylke was de quarantaine pittig. Hij miste zijn zaterdagse uitje met boodschappen doen en onderweg een visje eten. Een weekendje naar huis is voor hem altijd een soort bijkomen van de groepsdrukke."

Martin de Weerd is de vader van Laurens. Martin: "Kort na mijn scheiding moest Laurens vrij snel naar een woonplek op de Zuideres in Zuidwolde. Tot overmaat van ramp ging de locatie vrij snel daarna op slot vanwege de eerste coronagolf. Opeens konden we hem maandenlang niet meer zelf verzorgen in zijn nieuwe woonvorm. Later wel weer, maar was ons contact nog steeds gebonden aan allerlei regels. Gelukkig heeft Laurens geen weet van corona en de impact. Hij is nog altijd onverminderd blij als hij ons ziet. Ons leven staat op een onaangenaam verrassende manier al zeker een jaar behoorlijk op zijn kop."

SPRAKELOOS

Ramon Schreuder (Troelstralaan in Assen) drumt na werktijd. Hij heeft nu een elektrisch drumstel en kan zo vaak drummen als hij wil. Hij veroorzaakt geen geluidsoverlast meer.

Lieke Ruijgers, voorzitter van het Cosis Coronateam: "een dossier met buikpijn, maar ook met trots"

"Corona was een ongewenste leerervaring. We werden er ongewild mee opgezadeld. Het heeft, zeker in het begin met de lockdown, de zorg bij Cosis flink op de kop gezet. En toch heeft het ons ook veel opgeleverd, hoe raar dat misschien ook klinkt. Een dossier met buikpijn, maar ook met trots."

Grote druk

Lieke Ruijgers, clusterdirecteur van het Cosis Expertisecentrum, is voorzitter van het Cosis Coronateam. In het team zitten verschillende disciplines. Leidinggevend, medewerkers met medische kennis en verschillende andere functionarissen. Het team is dusdanig samengesteld dat alle mogelijke aandachtsgebieden bij de hand zijn. Er is voldoende kennis in de breedte beschikbaar en er kan snel gehandeld worden. Op die manier beschikt het team over een brede focus en een scherp, actueel overzicht.

Lieke: "Naast wekelijkse bijeenkomsten met het coronateam hebben we ook nog minimaal een keer per week contact met het hele directieteam. In tijden van meer besmettingen schalen we dat op. Soms tot dagelijks even bellen om goed te monitoren hoe het er voor staat en iedereen goed geïnfor-

meerd te houden. Al vanaf half maart 2020 zitten we in een soort andere modus. De druk op de zorg is groot, dat voelen we elke dag. De bereikbaarheidsdiensten werden bijvoorbeeld, zeker tijdens de eerste lockdown, veel vaker gebeld. Verslappen is er niet bij. We moeten voortdurend de vinger aan de pols houden en kunnen handelen als de druk groter wordt. Iedereen beseft dat de impact op de werkvloer enorm is. Dat besef dient zich elke dag opnieuw aan."

Meer controle

We zitten nu in de tweede coronagolf. Deze is wel degelijk anders dan de eerste in het voorjaar. Er zijn in de breedte meer besmettingen, maar de controle is groter en beter. In het voorjaar werden we overvallen. Alles was nieuw voor iedereen. Het was een koortsachtige zoektocht naar de juiste

handelingen en besluiten. We werden onaangenaam verrast. De grote lokale uitbraak, in 2020, aan de Chopinlaan in Groningen was een grote schrik omdat we nog te maken hadden met een vrij plotselinge onbekende bedreiging. Nu hebben we meer ervaring. Hebben we meer routes en routines. Hebben we beproefde en bijgestelde protocollen en zijn de beschermende materialen goed op orde. Medewerkers en cliënten kunnen snel getest worden. We staan niet elke dag opnieuw voor improvisatie momenten. De impact is niet anders, maar we zijn rustiger en hebben veel zaken goed uitgezocht. We hebben in de breedte te maken met meer besmettingen. Maar de zorg, dagbesteding, wonen en begeleiden op afstand, kan redelijk normaal doorgaan. We halen nu eigenlijk de winst uit het harde werken van het vorig voorjaar. Daarmee bagatelliseer ik niks, want het blijft elke dag spannend. Duimen, fingers crossed. Houden we het onder controle? Nog steeds blijft de vraag of we de juiste besluiten nemen. Dat roept ook spanning op, maar op een andere manier dan in het voorjaar.”

Dilemma's

“Ik denk dat we er voorlopig nog niet van af zijn. We moeten voortdurend alert zijn op hoe het zich beweegt. Een verschil met het voorjaar van 2020 is bijvoorbeeld dat we nu kunnen testen.

Meer kunnen testen betekent sneller kennis hebben van de situatie, dus sneller kunnen anticiperen. Dat is fijn, maar het heeft een stevige impact op de bezetting op de werkvloer. Nu dient het vaccineren zich aan. Wat betekent dat voor alle betrokkenen bij onze organisatie? Wanneer zijn wij aan de beurt en in welke volgorde? Ook binnen Cosis heb je alle varianten van voor- en tegenstanders. Ieders eigen vrijheid en regie staat bij Cosis hoog in het vaandel, maar collectieve veiligheid is ook onze verantwoordelijkheid. Het zijn afwegingen en besluiten die zich aandienen. En uiteraard moeten we de overheidsregels in de gaten houden. Zo openbaren zich voortdurend nieuwe dilemma's.”

Leerervaring

“Voor mezelf geldt dat het een periode is met verschillende emoties. Ik heb er af en toe wel buikpijn van gehad. Zeker bij de eerste uitbraak. Dat wil ik wel toegeven. Het is een hele verantwoordelijkheid. Wat ik doe is vooral praten en besluiten nemen op afstand. Dat voelde soms onwerkelijk. Ik had graag naar een plek toe gewild om ook daadwerkelijk de handen uit de mouwen te steken. Aan de andere kant groeide dagelijks het gevoel van enorme trots. Trots op al die collega's die de rug hebben gerecht en keihard aan het werk waren om alles zo rimpelloos mogelijk te laten verlopen.

*Noot van de redactie:
Dit artikel is tot stand gekomen in januari 2021.
De beschrijving kan afwijken van de huidige situatie.*

En dat in omstandigheden die verre van makkelijk, laat staan normaal waren. Vele emoties moesten het hoofd worden geboden. Corona heeft ook voor veel mooie verbinding tussen verschillende disciplines binnen Cosis gezorgd. Om een soort gezamenlijke bedreiging te weerstaan hebben we elkaar opgezocht en elkaar sterker gemaakt. Als ik er zo bij stil sta dan overweegt het goede misschien wel. Het heeft veel gekost en we zijn er nog niet. En met 'gekost' bedoel ik niet alleen financieel. Extra energie, extra aandacht. Werken terwijl je je steeds bewust moet zijn van regels en richtlijnen. Overwegingen die onzekerheid opleveren. Moe van het eindeloos beeldbellen. Andere lopende zaken die vertragen. Corona is meer dan ongewenst, maar ook een kostbare leerervaring.”

NIEUWS!

Atelier Appingedam tekent online

Een groot gedeelte van de vast kunstenaars van het Atelier in Appingedam kan vanwege de lockdown niet naar het werk. Atelier begeleiders Jarka en Sietske bedachten daar iets bijzonders voor: tekenen en schilderen via een beeldscherm.

Jarka: “Tijdens de eerste lockdown zijn we gaan experimenteren met deze vorm van werken. De cliënten die thuis moesten blijven konden via de Mobilea app contact met ons in het atelier maken. Zo konden we, zij het met een beeldscherm er tussen, toch samen aan de slag. Het bleek een groot succes, dus breidden we het steeds een stapje uit.” Sietske: “We brachten tekenmateriaal naar de cliënten thuis zodat ze hun werk kunnen doen. We sturen ze nu iedere week een nieuwe opdracht per post. Aan het eind van de week sturen ze de werkstuk-

ken terug en dat is altijd een erg leuk moment. We laten de resultaten aan iedereen op het scherm zien. Ook voor ons en de kleine groep cliënten die wel komt, is het leuk om elkaars werk te bekijken. Daarna hangen we het op in de etalage.” Jarka: “Veel van de mensen die niet naar het atelier kunnen, zien thuis ook maar weinig andere mensen. Om te zorgen voor onderling contact lopen we regelmatig met ons beeldscherm een rondje door het atelier.” Sietske: “Natuurlijk is het veel leuker om fysiek bij elkaar te zitten, maar deze manier is VEEL leuker dan niks doen.”

De Westhoek roert de trom

De mensen van WDL de Westhoek in Beilen vinden het begrijpelijk, maar jammer, dat er in deze periode van coronamaatregelen veel activiteiten niet doorgaan voor de cliënten. Daarom organiseren ze zo nu en dan zelf een leuke extra activiteit.

Dinsdagmorgen was percussioniste Janki Klokker naar Beilen gekomen. Met een paar medewerkers van de Westhoek probeerde Janki, op een laagdrempelige manier, de beginselen van het djembé spelen onder de knie te krijgen. In verschillende kleine groepjes namen ze de fijne ritmische kneepjes van het djembé spelen door. De centrale hal vulde zich met muziek en gezelligheid. Dat de handpalmen van de fanatieke deelnemers door het djembé spelen een beetje rood en gevoelig werden, nam men graag op de koop toe.

Op pad met...

Ria Duinker

'Zo'n zesduizend medische mond-neusmaskers per week!'

Sinds de aankondiging van het coronavirus zijn de zeven medewerkers van de Cosis afdeling Inkoop nagenoeg alleen nog maar bezig met beschermende middelen. Een mega-exercitie, maar met een resultaat om zeer trots op te zijn. Ria Duinker is coördinator van het team Inkoop. Haar team, heeft een tropenjaar achter de rug, ook al is het al wat minder pionieren dan in het begin.

Corona scenario

Ria: "Toen corona nog ver weg was, eind 2019, hadden we al eens gesproken over de mogelijkheid dat het ook ons land aan zou doen. Tegelijk met de vraag wat dat voor ons zou kunnen betekenen. Niet veel later was het raak in Brabant en werd het veronderstelde scenario steeds reëler. Dat gaf ook meteen een lange lijst aan vragen en op te lossen problemen onder moeilijke omstandigheden. Cosis heeft geen centrale inkoop en geen centraal magazijn. De meeste locaties halen hun spullen gewoon bij plaatselijke leveranciers. We hebben ook geen logistiek centrum en beschikken dus niet over manieren om de benodigde spullen op de vele verschillende locaties te krijgen. En wat moet je inslaan? Hoeveel handzeep? Hoeveel mond-neusmaskers? Hoeveel tissues? Hoeveel schorten? En van welke kwaliteit? We hebben uitgebreid contact gehad met collega's binnen Cosis en zochten de expertise bij collega zorgorganisaties, onder meer in Brabant. Zo hadden we een indicatie van wat we konden verwachten."

Veel geleerd

"Toen de eerste lockdown kwam, hebben we een deel van de bovenste verdieping

van het Servicebureau in Assen gebruikt als magazijn en distributiecentrum," vervolgt Ria. "Deuren moesten verbreed worden omdat de pallets anders niet naar binnen konden en een muur moest wijken om genoeg ruimte te maken. Vrijwilligers en medewerkers die vanwege de lockdown minder werk hadden hebben eerst meegeholpen om de noodpakketten samen te stellen en op de locaties te krijgen. Van de corona-uitbraak aan de Chopinlaan, de eerste omvangrijke, hebben we heel veel geleerd. We kregen beter inzicht in de aantallen gebruikte schorten, handschoenen en maskers. Er was een uitstekende afstemming tussen alle betrokkenen en we werden steeds handiger in het bedenken van oplossingen. Ik moet zeggen dat ik enorm trots ben op de inzet van iedereen die mee heeft geholpen. We hebben nooit het gevoel gehad dat we het alleen moesten doen."

Pollepel

Tijdens de versoepeling in de zomerperiode werden de inkoopmedewerkers er aan herinnerd dat ze eigenlijk heel ander werk deden. Dat opgestapelde werk moest, met een half jaar achterstand, ook nog enigszins worden weggepoetst. Ria: "Toen we daar nog midden in zaten, kondigde de tweede golf zich aan. Deze keer jammer genoeg met meer besmettingen op meer locaties. Van 's morgens vroeg tot in de avond zijn we aan het werk. We regelen de levering van beschermende middelen op de locaties. We beantwoorden zo mogelijk vragen over het gebruik daarvan. Soms sta ik thuis te koken met in de ene hand een pollepel en de andere een telefoon. Maar we willen geen 'nee' verkopen. Ook op de locaties waar ze met

besmettingen te maken hebben is het keihard werken. Dan wil je, ondanks tijdstip of eigen drukte, graag helpen."

Genoeg

Ria: "Inmiddels is er veel geleerd en lopen veel dingen meer automatisch. De spullen staan nu voornamelijk opgeslagen in Groningen. We weten zeker dat we van alles voldoende hebben om het nog geruime tijd uit te houden. We hebben tot dusver 580.000 handschoenen geleverd en locaties gebruiken per week zo'n 6.000 mondneusmaskers. Er staat nog meer dan 2.000 liter desinfectant opgeslagen. Voor het bezorgen van de middelen zijn twee externe bedrijven ingeschakeld. Een voor de dagelijkse levering en een bedrijf dat bij calamiteit 24/7 de noodpakketten uitrijdt.

"We kunnen niet helemaal op de automatische piloot, het is nog te hectisch allemaal."

Trots

Locaties die met besmettingen of dreigingen te maken hebben, zijn erg blij met de uitstekende hulp. Complimenten all over. Ria: "We hebben alles vanaf het absolute nulpunt op moeten zetten en ondanks de inzet van '20 slagen in de rondte' vind ik dat we iets hebben opgezet waar we allemaal zeer trots op mogen zijn. En toch hoop ik dat het allemaal snel achter de rug is, want de aanleiding is iets dat we liever nooit weer meemaken."

Blij mee...

De medewerkers van EC KJG Assen, het Logeershuis Assen en EC Roden (Mekander) werden in januari verrast door de cliëntenraad van deze locaties met een cadeautje en een gedichtje.

Zorg – Is zoveel meer dan zorgen

Zorg – Is Liefde, Hoop, Betrokkenheid

Zorg – Is welzijn willen borgen met Kracht, Geduld en Tederheid

Wat een geweldige verrassing.

Dank je wel Cliëntenraad EC KJG Assen

Buurtcirkels brengen buurtgenoten bijeen

Redelijk nieuw binnen het Nederlandse zorglandschap zijn de Buurtcirkels. Het zijn initiatieven die zich richten op mensen in een buurt of een wijk die elkaar ondersteunen.

Bijvoorbeeld, iemand is eenzaam, maar vindt koken erg leuk en kan dat ook goed. Wat is er dan mooier om andere alleenstaande mensen in de buurt uit te nodigen om dat samen te doen. Samen eten, maar misschien kan dat wel uitmonden in laagdrempelige kooklessen.

Of een ander voorbeeld: iemand vindt werken in de tuin geweldig, maar is als snel klaar in zijn eigen tuintje. Wat zou het dan mooi zijn als hij buurtgenoten kan helpen die niet tot tuinieren in staat zijn.

Dat is de basis van buurtcirkels. En dan gaat het niet alleen over koken en tuinieren, maar in principe is alles mogelijk.

Elkaar helpen is het motto en de onderliggende gedachte is het afschalen van de professionele zorg. Buurtcirkels kunnen mensen uit hun isolement halen en een beroep doen op (verborgen) talenten en daarmee een herstellende functie hebben. Misschien kun je er mee voorkomen dat mensen professionele hulp moeten zoeken.

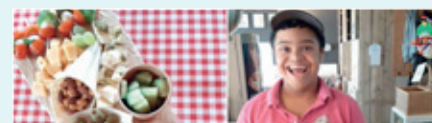
Binnen Cosis wordt momenteel gewerkt met vier buurtcirkels: Groningen, Hoogezand, Assen en Emmen. De coördinatie is in handen van ambulante medewerkers die het werk doen naast hun reguliere werkplek. Zij zijn actief in een buurt en proberen de hierboven beschreven doelen te realiseren, in stand te houden en uit te breiden.

Cosis@SameninCosis – 15 nov.2020
Enkele honderden dozen met de meest uiteenlopende #spellen zijn inmiddels afgeleverd bij de kantine. Er zijn zelfs #gloednieuwe spellen bij die nog nooit uitgepakt zijn. Alle locaties ontvangen een leuk pakket! Op naar een heleboel #spel-letjesavonden!

Cosis@SameninCosis – 24 jan.2021
Deze periode kan soms voelen als een ongezellige tijd. Het regent maar door en door corona ben je veel aan huis gebonden. Dus maak het zelf gezellig! Bestel de overheerlijke borrelplank bij de locatie #OnsHertenkamp in Harkstede: facebook.com/onshertenkamp

Cosis@SameninCosis – 26 jan.2021
Het geeft ons een #warm gevoel als we zien dat Cosis locaties elkaar ook onderling ondersteunen. Dit weekend verraste de dagbestedingslocatie het #Spectrum de woonlocatie #Pekela met iets lekkers en een kaartje!

Lees verder op [cosis.nu](https://www.cosis.nu)

www.cosis.nu/alles-over-cosis/verhalen of scan de QR-code

Samenwerking Cosis, Compaen en Gezondheidscentrum Lloyd's Terras Veendam
<https://www.cosis.nu/alles-over-cosis/actueel/nieuws/samenwerking-cosis-compaen-en-gezondheidscentrum-lloyds-terras>

Stilte in de storm
<https://www.cosis.nu/alles-over-cosis/verhalen/stilte-in-de-storm>

Klachten? Blijf er niet mee rondlopen!

Een klacht kun je bespreken met de betrokkene(n) of leidinggevende. Kom je er samen niet uit? Of wil je om wat voor reden dan ook jouw klacht liever niet bespreken met begeleiding of leidinggevende? Dan kun je terecht bij onze interne klachtenfunctionaris Wemmy van Loobergen. Zij ondersteunt je als je een klacht wilt indienen. Wemmy is bereikbaar op 088 839 3217 of klachtenfunctionaris@cosis.nu. Als je iemand van buiten Cosis mee wilt laten denken, kun je ook een klacht indienen bij de onafhankelijke Interprovinciale Klachtencommissie IPKC. Op www.ipkc.nl kun je precies lezen wanneer en hoe je een klacht kunt indienen. Interprovinciale Klachtencommissie Groningen/Drenthe Postbus 30014, 9400 RA Assen, telefoon 06-30346998. Ook kun je op de website van de IPKC bij 'Contact' een klacht digitaal indienen.

Vertrouwenspersoon

Hiervoor zijn Jannetje Smith en Lout van der Velde bereikbaar. Jannetje Smith: 06 51 00 72 17 of e-mail j.smith@cosis.nu Lout van der Velde: 06 51 01 39 43 of e-mail l.vandervelde@cosis.nu

Dit is een uitgave van Cosis | T 088 839 3000 | communicatie@cosis.nu | www.cosis.nu | PRONK verschijnt driemaal per jaar | Redactie: Afdeling Communicatie Cosis
Fotografie: Marcel J. de Jong en anderen | Ontwerp en opmaak: AlbertsKleve BNO | Druk: MarneVeestra | Oplage: 2250 stuks
Input voor de redactie? Mail naar communicatie@cosis.nu of stuur een brief: Cosis, redactie PRONK, Postbus 214, 9400 AE Assen | Het volgende nummer verschijnt eind juni 2021. Opzeggingen voor het magazine PRONK kunnen gemaild worden aan: communicatie@cosis.nu.
Adreswijzigingen of andere wijzigingen in de adressering dient u door te geven aan de woon- en/of werklocatie van uw verwant.

Promkt!

Siebe is kunstschilder

Siebe Pruijm woont en werkt in woon-werkboerderij Peest. Zijn grote hobby is schilderen.

Hij is erg trots op zijn schilderijen en vindt het super om achterop de bladen van Cosis zijn werk te laten zien.

Deze rubriek geeft een podium aan cliënten om met trots een zelfgemaakt product te tonen. Suggesties mailen naar communicatie@cosis.nu